

**U C H W A Ł A**  
**SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**z dnia 22 października 2009 r.**

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 września 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 7, w art. 7a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:  
"3. Audyt nie może dotyczyć działalności kontrolnej Najwyższej Izby Kontroli.";
- 2) w art. 1 w pkt 7, w art. 7d:
  - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:  
"2. Audytor zewnętrzny przekazuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w terminie 14 dni od zakończenia audytu.";
  - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:  
"3. Prezes Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 14 dni od przekazania sprawozdania, może przedstawić do niego swoje stanowisko.  
4. Audytor zewnętrzny przekazuje Marszałkowi Sejmu sprawozdanie wraz ze stanowiskiem, o których mowa w ust. 3.";
- 3) w art. 1 skreśla się pkt 13;
- 4) w art. 1 w pkt 39, w art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:  
"1. Kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania.";

- 5) w art. 1 w pkt 39, w art. 58 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:  
"Członków komisji rozstrzygającej, o której mowa w art. 56 ust. 2, powołuje i odwołuje Prezes Najwyższej Izby Kontroli, spośród kontrolerów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli.";
- 6) w art. 1 w pkt 52, w art. 69e ust. 4 otrzymuje brzmienie:  
"4. Wraz z upływem 5 lat od dnia mianowania na stanowisko, o którym mowa w art. 66a pkt 1 i 2, Prezes Najwyższej Izby Kontroli mianuje osobę zajmującą to stanowisko, na stanowisko, o którym mowa w art. 66a pkt 4, w kontrolnej jednostce organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli w tej samej miejscowości, w której znajduje się siedziba kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli, w której zajmowała dotychczasowe stanowisko.";
- 7) w art. 1 skreśla się pkt 55;
- 8) w art. 1 w pkt 56, w art. 76 w ust. 7 wyraz "powiadomienia" zastępuje się wyrazem "doręczenia";
- 9) po użytych w art. 1 w pkt 71:
  - a) w art. 97a w ust. 3,
  - b) w art. 97b w ust. 1 dwukrotnie,
  - c) w art. 97d w ust. 2 trzykrotniewyrazach "jednostki organizacyjnej" dodaje się wyrazy "Najwyższej Izby Kontroli";
- 10) w art. 10 w ust. 1 po wyrazach "jednostki organizacyjnej" dodaje się wyrazy Najwyższej Izby Kontroli".

**WICEMARSZAŁEK SENATU**

**Marek ZIÓLKOWSKI**

## Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 22 października 2009 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli i uchwalił do niej 10 poprawek.

Poprawki nr 1 i 2 dotyczą przeprowadzania audytu zewnętrznego Najwyższej Izby Kontroli. W świetle przyjętych rozwiązań audyt zewnętrzny jest przeprowadzany w zakresie wykonania budżetu oraz sposobu wydatkowania przez Najwyższą Izbę Kontroli powierzonych jej środków publicznych. Jednakże w celu usunięcia obaw dotyczących ewentualnej możliwości przekroczenia wymienionego zakresu, Senat uznał za zasadne przyjęcie poprawki, która jednoznacznie wskazuje, że audyt zewnętrzny nie może dotyczyć działalności kontrolnej Najwyższej Izby Kontroli (poprawka nr 1).

Dokonane w trakcie audytu ustalenia i wnioski audytor zewnętrzny przedstawia w pisemnym sprawozdaniu z przeprowadzonego audytu. W związku z powyższym przyjmując poprawkę nr 2 Senat uznał za zasadne, aby Prezes Najwyższej Izby Kontroli miał możliwość odniesienia się do dokonanych przez audytora zewnętrznego ustaleń zawartych w sprawozdaniu z przeprowadzonego audytu i mógł przedstawić swoje stanowisko. Sprawozdanie to wraz ze stanowiskiem Prezesa Najwyższej Izby Kontroli będzie przekazywane Marszałkowi Sejmu.

Ponadto Senat uznał, że wprowadzona kadencyjność wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli może wzbudzać zastrzeżenia, ponieważ prowadzi do sytuacji, w której Prezes Najwyższej Izby Kontroli, będąc konstytucyjnym organem Izby, sprawującym jej kierownictwo i odpowiedzialnym przed Sejmem za jej działalność, pozbawiony zostaje instrumentów prawnych umożliwiających mu dokonywanie zmian na stanowisku wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli. W związku powyższym przyjmując poprawkę nr 3 zniósł regulację wprowadzającą kadencyjność wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli, uznając tym samym za zasadny powrót do dotychczas obowiązujących przepisów w tym zakresie.

Przyjęta przez Senat poprawka nr 4 uściśla, iż złożenie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego przysługuje w terminie 21 dni od dnia jego przekazania kierownikowi jednostki kontrolowanej, a nie jednostce kontrolowanej.

Natomiast przyjmując poprawkę nr 5 Senat uznał za zasadne, aby członkowie komisji rozstrzygającej mogli być powoływani spośród kontrolerów wszystkich kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli, a nie tylko kontrolnej jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli właściwej w sprawach orzecznictwa.

Przyjęta przez Senat poprawka nr 6 ma na celu doprecyzowanie terminu, od którego liczy się upływ kadencji dyrektorów i wicedyrektorów kontrolnych jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli skutkujący mianowaniem tych osób na stanowiska doradców prawnych, ekonomicznych i technicznych.

Mając na względzie równe traktowanie wszystkich obywateli Senat przyjął poprawkę nr 7 uznając za celowe zniesienie regulacji zabraniającej pracownikom Najwyższej Izby Kontroli w szczególności zawierania z podmiotami podlegającymi kontroli umów cywilnoprawnych, na mocy których mogą nabywać prawa na warunkach korzystniejszych niż powszechnie dostępne.

Ponadto w celu zastosowania jednolitej terminologii, jaką posługuje się ustawa, Senat przyjął poprawkę nr 8.

Natomiast poprawki nr 9 i 10 mają charakter porządkowy. Senat uznał ich przyjęcie za zasadne w celu zapewnienia konsekwencji w posługiwaniu się pełną nazwą jednostki organizacyjnej Najwyższej Izby Kontroli.